

El Libro de Ester

מגילת אסתר

Hebreo con traducción al español

המלך ב
הנשים י
הפילגם
בת המן
אביהו
המלך
הג פ
לזק בע
אזישו
לזדש
את א
הכת
תלזה
ועב
ותן
ומי
מו
מא
או
י
ה
א
ד

המלך פקידים בכל מדינת מלכותו ויקבצו את כל נערה בתולה טובת מראה אל שושן הבירה אל בית הנשים אל יד הגא פרים המלך שמור הנשים ותתן תמרוקיהן והנערה אשר תיטב בעיני המלך תלזת וישתי וייטב הדבר בעיני המלך ויעש כן איש יהודי היה בשושן הבירה ושמו מרדכי בן אייר בן שמעי בן קיש איש ימיני אשר הגלה מירושלים עם הגולה אשר הגלתה עם יכניה מלך יהודה אשר הגלה נבוכדנצר מלך בבל ויהי אמן את הדסה היא אסתר בת דדו כי אין לה אב ואם והנערה יפת תאר וטובת מראה וכמות אביה ואמה לקחה מרדכי לו לבת ויהי בהשמע דבר המלך ודרתו ובהקבץ נערות רבות אל שושן הבירה אל יד הגי ותלקח אסתר אל בית המלך אל יד הגי שמר הנשים ותיטב הנערה בעיניו ותישא לזמד לתניו ויבהל את תמרוקיה ואת מטתה לתת לה ואת שבע הנערות הראיות לתת לה מבית המלך וישנה ואת נערותיה לטוב בית הנשים לא הגידה אסתר את עמה ואת מולדתה כי מרדכי ציה עליה אשר לא תגיד ובכל יום ויום מרדכי מתהלך לפני לזצר בית הנשים לדעת את שלום אסתר ומה יעשה בה ובהגיע תר נערה ונערה לבוא אל המלך אזשורוש מקין היות לה כדת הנשים שנים עשר זודש כי כן ימלאו ימי מרוקיהן ששה זודשים בשמן המר ויששה זודשים בבשמים ובתמר וק הנשים ובה הנערה באה אל המלך את כל אשר תאמר יתן לה לבוא עמה מבית הנשים עד בית

הי ידעי דת ודין והקרב אליו כרשנא
ג תרישיש מרס מרסנא ממוכן שבערת
די ראי פני המלך הישבים ראשנערה
ית מזה לעשות במלכה וישתי על
זתה את מאמר המלך אזשורוש
ויאמר סומכן
השרים לא על המלך רבדו עותרה
הי על כל השרים ועל כל העמים
ישות המלך אזשורוש כי יצא דבר
ל הנשים להבזות בעליהן בעיניהן
אזשורוש אמר להביא את וישתי
י ולא באה והיום הזה תאמרנה
די אשר שמעו את דבר המלכה
לך וכדי בזון וקצף אם על המלך
מלכות מלפניו ויכתב בדתי פרס
ור אשר לא תבוא וישתי לפני
יש ומלכותה יתן המלך לתעוטה
נשמע פתגם המלך אשר יעשה
רבה היא וכל הנשים יתנו יקר
ול ועד קטן וייטב הדבר בעיני
עש המלך כדבר מסוכן וישלח
דינות המלך אל מדינת ומדינה
ש מלשונן לגזות כל איש שרר
זון עמו
בשר לזמות המלך אזשורוש
ג אשר עשתה ואת אשר
נערי המלך משרתיו יבקשו
זות טובות מראה ויתקד

Bendiciones de la Meguilá

Las tres primeras bendiciones deben leerse antes de la lectura de la Meguilá.

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו
וְצִוָּנוּ עַל מִקְרָא מִגִּילָה.

baruch attah adonay eloheinu melech ha'olam, asher kideshanu
bemitzotav vetzivanu al mikra megillah

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. שֶׁעָשָׂה נִסִּים לְאֲבוֹתֵינוּ
בַּיָּמִים הָהֵם בַּיָּמַן הַזֶּה.

baruch attah adonay eloheinu melech ha'olam. she'asah nissim
la'avoteinu bayamim hahem bazzeman hazzeh

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. שֶׁהֵחֵיָנוּ וְקִיְמָנוּ וְהֶעֱיָנוּ
לַיָּמַן הַזֶּה.

baruch attah adonay eloheinu melech ha'olam. shehecheianu
vekiemanu vehigi'anu lazzeman hazzeh

==+==

Esta bendición se produce después de la lectura de la Meguilá sólo si se leyó en público

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הָרַב אֶת רִיבֵנוּ, וְהִדְּךָ אֶת דִּינֵנוּ,
וְהַצִּילְךָ אֶת נַקְמַתֵנוּ, וְהַמְשִׁילְךָ גְּמוּל לְכָל אוֹיְבֵי נַפְשֵׁנוּ, וְהַנְּפַרְעַ לָנוּ
מִצָּרֵינוּ.

בָּרוּךְ אַתָּה יי, הַנְּפַרְעַ לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל מִכָּל צָרֵיהֶם, הָאֵל הַמּוֹשִׁיעַ.
אֲרוּר הַמֵּן אֲשֶׁר בִּקְשׁ לֹא בָדִי. בָּרוּךְ מְרַדְּכֵי הַיְהוּדִי. אֲרוּרָה זֵרַשׁ
אִשְׁתַּ מִּפּוֹזְזֵי יִרְדֵי. בָּרוּכָה אַסְתֵּר [מִגִּלְתָּה] בְּעַדֵי. אֲרוּרִים כָּל הָרֹשָׁעִים.
בָּרוּכִים כָּל הַצְּדִיקִים.
וְגַם זָרְבוּנָה זְכוּר לְטוֹב:

פרק 1 capítulo

1. ויהי, בימי אַזוּרְרוּשׁ: הוא אַזוּרְרוּשׁ, המלך מהדו ועד-כוש--שָׁבַע וְעָשְׂרִים ומאה, בְּמִדְיָה

1. Esto aconteció en los días de Asuero (el Asuero que reinó desde la India hasta Etiopía, sobre 127 provincias).

2. בְּיָמִים, הָהֵם--כְּשֶׁבַת הַמֶּלֶךְ אַזוּרְרוּשׁ, עַל כֶּסֶּא מַלְכוּתוֹ, אֲשֶׁר, בְּשׁוּשַׁן הַבִּירָה

2. En aquellos días, cuando el rey Asuero se había sentado en su trono real que estaba en Susa, la capital,

3. בְּשִׁנַּת שְׁלוֹשׁ, לְמַלְכוֹ, עָשָׂה מִשְׁתֵּה, לְכָל-שָׂרָיו וְעַבְדָּיו: זָוִיל פָּרַס וּמְדֵי, הַפְּרָתִימִים וְשָׂרֵי הַמְּדִינֹת--לְפָנָיו

3. en el tercer año de su reinado, hizo un banquete para todos sus magistrados y servidores. Los jefes del ejército de Persia y de Media, los nobles y los magistrados de las provincias estaban ante él,

4. בְּהָרְאֵתוֹ, אֶת-עֵשֶׂר כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ, וְאֶת-יָקָר, תַּפְאָרַת גְּדוּלְתוֹ; יָמִים רַבִּים, שְׁמוֹנִים ומאת יום

4. mientras les mostraba por muchos días (180 días) la gloriosa riqueza de su reino y el costoso esplendor de su grandeza.

5. וּבְמָלוֹאֵת הַיָּמִים הָאֵלֶּה, עָשָׂה הַמֶּלֶךְ לְכָל-הָעָם הַנִּמְצָאִים בְּשׁוּשַׁן הַבִּירָה לְמַגְדוֹל וְעַד-קֶטָן מִשְׁתֵּה--שִׁבְעַת יָמִים: בְּזֹזָר, גִּזְתַּן בֵּיתֵן הַמֶּלֶךְ

5. Una vez cumplidos estos días, el rey hizo un banquete durante siete días para todo el pueblo que se hallaba en Susa, la capital, desde el mayor hasta el menor, en el patio de los jardines del palacio real.

6. זָוִיר פָּרַס וּתְכֵלֶת, אָזוּזוּ בְּזֹבְלֵי-בוּץ וְאַרְגָּמָן, עַל-גְּלִילֵי כֶסֶף, וְעַמּוּדֵי יֵשׁ; מִטּוֹת זָהָב וְכֶסֶף, עַל רַצְפֹּת בְּהַט-וְשֵׁשׁ--וְדָר וְסוּזָרַת

6. Había lienzos de lino blanco y azul, sujetos por cordones de lino y de púrpura a anillos de plata y a columnas de mármol. Los divanes de oro y de plata estaban sobre un pavimento de alabastro, de mármol, de madreperla y de ónice.

7. וְהַשְׁקוֹת בְּכֵלֵי זָהָב, וּכְלִים מְכֻלִּים שְׁמוֹנִים; וַיֵּין מַלְכוּת רַב, בְּיַד הַמֶּלֶךְ

7. Y conforme a la generosidad del rey, daban a beber mucho vino real en vasos de oro, vasos diferentes unos de otros.

8. וְהַשְׁתִּיָּה כֹּדֶת, אֵין אִנֶּס: כִּי-כֵן יָסַד הַמֶּלֶךְ, עַל כָּל-רַב בֵּיתוֹ--לַעֲשׂוֹת, כְּרִצּוֹן אִישׁ-וְאִישׁ

8. La bebida era, de acuerdo con lo establecido, sin ninguna obligación; porque el rey había mandado a todos los mayordomos de su casa que se hiciese conforme al gusto de cada uno.

9. גם וְשֵׁתִי הַמְּלָכָה, עֲשֵׂתָה מִשְׂתָּה זָשִׁים--בֵּית, הַמְּלָכוֹת, אֲשֶׁר, לְמֶלֶךְ אֲזוּשְׁרוּשׁ

9. También la reina Vasti hizo un banquete para las mujeres en el palacio real del rey Asuero.

10. בַּיּוֹם, הַשְּׁבִיעִי, כְּטוֹב לֵב-הַמֶּלֶךְ, בְּיַיִן--אָמַר לְמַהוּמָן בְּוֹתָא זֹרְבוּנָא בְּגֵתָא וְאַבְגָּתָא, וְזֵתַר וְכַרְפֵּס, שִׁבְעַת הַסְּרִיסִים, הַמְּשֻׁרְתִים אֶת-פְּנֵי הַמֶּלֶךְ אֲזוּשְׁרוּשׁ

10. En el séptimo día, estando el corazón del rey alegre a causa del vino, mandó a Mehumán, a Bizta, a Harbona, a Bigta, a Abagta, a Zetar y a Carcas (los siete eunucos que servían personalmente al rey Asuero),

11. לְהָבִיא אֶת-וְשֵׁתִי הַמְּלָכָה, לְפָנָי הַמֶּלֶךְ--בְּכֹתֵר מְלָכוֹת: לְהֵרָאוֹת הָעַמִּים וְהַשָּׂרִים אֶת-יָפְיָהּ, כִּי-טוֹבַת מִרְאֵה הִיא

11. que trajesen a la presencia del rey a la reina Vasti, con su corona real, para mostrar su belleza a los pueblos y a los gobernantes; porque ella era de hermosa apariencia.

12. וְתַמְאָן הַמְּלָכָה וְשֵׁתִי, לָבוֹא בְּדַבֵּר הַמֶּלֶךְ, אֲשֶׁר, בְּיַד הַסְּרִיסִים; וַיִּקְצַף הַמֶּלֶךְ מְאֹד, וַיִּזְמַתּוּ בְּעֵרָה בּוֹ

12. Pero la reina Vasti rehusó comparecer, a pesar de la orden del rey enviada por medio de los eunucos. El rey se indignó muchísimo, y se encendió en él su ira.

13. וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ, לְזוֹכְמִים יִדְעִי הָעֵתִים: כִּי-כֵן, דְּבַר הַמֶּלֶךְ, לְפָנָי, כָּל-יִדְעֵי דָת וְדִין

13. Entonces el rey, como era la costumbre del rey con los que conocían la ley y el derecho, preguntó a los sabios conocedores de los tiempos

14. וְהִקְרַב אֵלָיו, כְּרִשְׁנָא שֵׁתַר אַדְמָתָא תְּרִישִׁישׁ, מְרִס מְרִסְנָא, מְמוּכָן--שִׁבְעַת שָׂרֵי פָּרַס וּמְדֵי, רֵאִי פְּנֵי הַמֶּלֶךְ, הַיִּשְׁבִּים רֵאשֵׁנָה, בְּמְלָכוֹת

14. (hizo que se acercaran a él Carsena, Setar, Admata, Tarsis, Meres, Marsena, y Memucán, siete magistrados de Persia y de Media que tenían acceso al rey y que ocupaban los primeros puestos en el reino):

15. כְּדָת, בּוּה-לְעֵשׂוֹת, בְּמְלָכָה, וְשֵׁתִי--עַל אֲשֶׁר לֹא-עֲשֵׂתָה, אֶת-מֵאמְרֵי הַמֶּלֶךְ אֲזוּשְׁרוּשׁ, בְּיַד, הַסְּרִיסִים

15. --Según la ley, ¿qué se ha de hacer con la reina Vasti, por no haber cumplido la orden del rey Asuero, dada por medio de los eunucos?

16. וַיֹּאמֶר מְמוּכָן (מְמוּכָן) מְמוּכָן, (לְפָנָי הַמֶּלֶךְ וְהַשָּׂרִים, לֹא עַל-הַמֶּלֶךְ לְבַדּוֹ, עָוַתָה וְשֵׁתִי הַמְּלָכָה: כִּי עַל-כָּל-הַשָּׂרִים, וְעַל-כָּל-הָעַמִּים, אֲשֶׁר, בְּכָל-מְדִינֹת הַמֶּלֶךְ אֲזוּשְׁרוּשׁ

16. Entonces Memucán dijo ante el rey y los magistrados: --La reina Vasti ha actuado mal, no solamente contra el rey, sino también contra todos los magistrados y contra todos los pueblos que están en todas las provincias del rey Asuero.

17. כִּי-יֵצֵא דְבַר-הַמְּלָכָה עַל-כָּל-הַנְּשִׁים, לְהַבְּזוֹת בְּעֵלֵיהֶן בְּעֵינֵיהֶן: בְּאִמְרָם, הַמֶּלֶךְ אֲזוּשְׁרוּשׁ אָמַר לְהָבִיא אֶת-וְשֵׁתִי הַמְּלָכָה לְפָנָיו--וְלֹא-בָּאָה

17. Porque la palabra de la reina llegará a todas las mujeres y les hará mirar con menosprecio a sus maridos, diciendo: "El rey Asuero ordenó traer a su presencia a la reina Vasti, pero ella no fue."

18. והיום הזה תאמרנה שרות פרס-ומדי, אשר שמעו את-דבר המלכה, לכל, שרי המלכה; וכדי, בזיון וקצף

18. Y desde este día las damas de Persia y de Media que hayan oído las palabras de la reina dirán lo mismo a todos los magistrados del rey, y habrá mucho menosprecio e indignación.

19. אם-על-המלכה טוב, יצא דבר-מלכות מלפניו, ויכתב בְּדַתִּי פָּרַס-וּמְדִי, וְלֹא יַעֲבֹר: אֲשֶׁר לֹא-תָבֹא וְשֵׁתִי, לְפָנָי הַמֶּלֶךְ אֲזוּשִׁירוּשׁ, וּבְמַלְכוּתָהּ יִתֵּן הַמֶּלֶךְ, לְרַעוּתָהּ הַטּוֹבָה בְּמוֹנָהּ

19. Si al rey le parece bien, salga de su presencia un decreto real que sea escrito entre las leyes de Persia y de Media, de modo que no sea abrogado: que Vasti no venga más a la presencia del rey Asuero, y que el rey dé su dignidad real a otra mejor que ella.

20. וְנִשְׁמַע פְּתָגָם הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר-יַעֲשֶׂה בְּכָל-מַלְכוּתוֹ, כִּי רַבָּה הִיא; וְכָל-הַנָּשִׁים, יִתְּנוּ יָקָר לְבַעֲלֵיהֶן--לְבִמְדוּלָה, וְעַד-קֶטָן

20. La sentencia que promulgue el rey será oída en todo su reino, inmenso como es; y todas las mujeres honrarán a sus maridos, desde el mayor hasta el menor.

21. וַיֵּטֵב, הַדָּבָר, בְּעֵינֵי הַמֶּלֶךְ, וְהַשָּׂרִים; וַיַּעַשׂ הַמֶּלֶךְ, כְּדָבָר מְבוֹרָן

21. Este consejo pareció bien al rey y a los magistrados, y el rey hizo conforme al dicho de Memucán.

22. וַיִּשְׁלַח סְפָרִים, אֶל-כָּל-מְדִינֹת הַמֶּלֶךְ--אֶל-מְדִינָה וּמְדִינָה כַּכְּתָבָהּ, וְאֶל-עַם וְעַם כְּלִשׁוֹנוֹ: לְהֵיוֹת כָּל-אִישׁ שָׂרָר בְּבֵיתוֹ, וּבְדָבָר כְּלִשׁוֹן עַמּוֹ

22. Entonces envió cartas a todas las provincias del rey, a cada provincia conforme a su sistema de escritura y a cada pueblo en su idioma. Él expresó, en el idioma de cada pueblo, que todo hombre fuese señor en su casa.

1. אַזּוֹר, הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה, כָּשֶׁף, וְזִמַּת הַמֶּלֶךְ אֲזוּשִׁירוּשׁ--זָכַר אֶת-וְשֵׁתִי וְאֵת אֲשֶׁר-עָשִׂתָהּ, וְאֵת אֲשֶׁר-נִגְזַר עָלֶיהָ

1. Después de estas cosas, y una vez apaciguada la ira del rey Asuero, él se acordó de Vasti, de lo que ella había hecho y de lo que se había decidido con respecto a ella.

2. וַיֹּאמְרוּ נְעָרֵי-הַמֶּלֶךְ, בְּשִׁרְתֵּי: יִבְקְשׂוּ לְמֶלֶךְ נְעָרוֹת בְּתוּלוֹת, טוֹבוֹת מִרְאָה

2. Entonces dijeron los jóvenes que servían al rey: "Búsquense para el rey jóvenes vírgenes de hermosa apariencia.

3. וַיִּפְקֹד הַמֶּלֶךְ פְּקִידִים, בְּכָל-מְדִינֹת מַלְכוּתוֹ, וַיִּקְבְּצוּ אֶת-כָּל-נְעָרָה-בְּתוּלָהּ טוֹבַת מִרְאָה אֶל-שׂוֹשַׁן הַבִּירָה אֶל-בֵּית הַנָּשִׁים, אֶל-יַד הַגָּא סָרִיס הַמֶּלֶךְ שְׂמֹר הַנָּשִׁים; וְנִתְּנוּ, תַּמְרָקֵיהֶן

3. Nombre el rey oficiales en todas las provincias de su reino, para que reúnan en Susa, la capital, a todas las jóvenes vírgenes de hermosa apariencia, en el harén que está bajo el cuidado de Hegai, eunuco del rey y guardián de las mujeres; y provéase su tratamiento cosmético.

4. והזערה, אשר תיטב בעיני המלך--תמלך, תזות ושתתי עייטב הדבר בעיני המלך, ויעש בן

4. La joven que agrada a los ojos del rey, reine en lugar de Vasti." Este consejo agradó al rey, y así lo hizo.

Todos juntos luego repetida por el lector

5. איש יהודי, היה בשושן הבירה ושמו מרדכי, בן יאיר בן-שמעי בן-קיש--איש ימיני

-> ish yehudi, hayah beshushan habirah ushemo maredochay, ben ya'ir ben-shim'i ben-kish--ish yemini

5. En Susa, la capital, había un judío llamado Mardoqueo hijo de Jaír, hijo de Simei, hijo de Quis, de la tribu de Benjamín,

6. אשר הגלה, בירושלים, עם-הגלה אשר הגלתה, עם יכניה מלך-יהודה-- אשר הגלה, נבוכדנצר מלך בבל

6. que había sido llevado cautivo de Jerusalén junto con los cautivos llevados con Joaquín, rey de Judá, a quien Nabucodonosor, rey de Babilonia, llevó cautivo.

7. ויהי אמן את-הדסה, היא אסתר בת-דוד--כי אין לה, אב ואם והזערה יפת-תאר, וטובת מראה, ובמות אביה ואמה, לקונה מרדכי לו לבת

7. Éste había criado a Hadasa (que es Ester), hija de su tío, porque ella no tenía padre ni madre. La joven era de bella figura y de hermosa apariencia. Cuando murieron su padre y su madre, Mardoqueo la tomó como hija suya.

8. ויהי, בהשמע דבר-המלך ודתו, ובחקבן זערות רבות אל-שושן הבירה, אל-יד הגי ונתקזז אסתר אל-בית המלך, אל-יד הגי שומר הנשים בית הנשים

8. Sucedió que al ser oídas la palabra y la disposición del rey, y al ser reunidas muchas jóvenes en Susa, la capital, bajo el cuidado de Hegai, también Ester fue llevada a la casa del rey, bajo el cuidado de Hegai, guardián de las mujeres.

9. והיטב הזערה בעיניו, ותשא זוסד לפניו, ויבהל את-תמרוקיה ואת-מנותה לתת לה, ואת שבע הזערות הראיות לתת-לה מבית המלך; וישנה ואת-זערותיה לטוב, בית הנשים

9. La joven agradó a sus ojos y obtuvo gracia delante de él, por lo que ordenó que se le administrasen de inmediato su tratamiento cosmético y su dieta, y que se le asignasen siete jóvenes escogidas de la casa del rey. Y la trasladó con ellas a la mejor sección del harén.

10. לא-הגידה אסתר, את-עמה ואת-מוקדתה: כי מרדכי ציה עליה, אשר לא-תגיד

10. Ester no declaró cuál era su pueblo ni su parentela, pues Mardoqueo le había mandado que no lo dijese.

11. ובְּכָל-יּוֹם וַיּוֹם--מֵרָדְכִי מִתְּהַלֵּךְ, לִפְנֵי זֹרְצַר בַּיִת-הַנְּשִׂיִם : כְּלַדְעַת אֶת-שְׁלוֹם אֶסְתֵּר, וּבֹמֶה-יַעֲשֶׂה בָּהּ

11. Y cada día Mardoqueo se paseaba frente al patio del harén para informarse de cómo le iba a Ester y de qué le acontecía.

12. וּבִהְגִיעַ תֵּר זַעֲרָה וְזַעֲרָה לָבוֹא אֶל-הַמֶּלֶךְ אֲזוּשְׁרוּשׁ, מִקֵּץ הַיּוֹת לָהּ כַּדָּת הַנְּשִׂיִם שְׁנַיִם עָשָׂר זֹרְעִי--כִּי בֶן יְמֻלָּאוּ, יָבִי מִרוּקְיָהוֹן : שְׂשִׂיָה זֹרְעִי, בְּשִׁמּוֹן הַמּוֹר, וְשְׂשִׂיָה זֹרְעִי בְּבִשְׂמִיִם, וּבִתְמֻרוּקֵי הַנְּשִׂיִם

12. Cuando llegaba el turno a cada una de las jóvenes para venir al rey Asuero, después de haber estado doce meses sujetas a lo establecido para las mujeres (porque así se cumplía su tratamiento cosmético, es decir, seis meses con aceite de mirra y seis meses con perfumes y ungüentos para mujeres),

13. וּבֹזֶה, הַזַּעֲרָה בָּאָה אֶל-הַמֶּלֶךְ--אֶת כָּל-אֲשֶׁר תֹּאמַר יִנָּתֵן לָהּ, לָבוֹא עִמָּהּ, מִבַּיִת הַנְּשִׂיִם, עַד-בַּיִת הַמֶּלֶךְ

13. así es como la joven venía al rey. Todo lo que ella pidiese se le daba para llevarlo consigo del harén a la casa del rey.

14. בְּעֶרֶב הַיּוֹם בָּאָה, וּבְבֹקֶר הַיּוֹם שָׁבָה אֶל-בַּיִת הַנְּשִׂיִם שְׁנַיִ, אֶל-יָד שִׁיעֲשִׂנוּ סָרִיס הַמֶּלֶךְ, שְׂמִיר הַפִּילֹגֶשִׁים : לֹא-תָבוֹא עוֹד אֶל-הַמֶּלֶךְ, כִּי אִם-זֹפֵן בָּהּ הַמֶּלֶךְ וְנִקְרָאָה בְּשֵׁם

14. Ella iba al anochecer, y a la mañana siguiente volvía al segundo harén bajo el cuidado de Saasgaz, eunuco del rey, guardián de las concubinas. No volvía a ir al rey, salvo si el rey la deseaba, y era llamada por nombre.

15. וּבִהְגִיעַ תֵּר-אֶסְתֵּר בֵּת-אֲבִיזַיִל הָדָד מֵרָדְכִי אֲשֶׁר לָקָזוּ-לוֹ לָבֵת לָבוֹא אֶל-הַמֶּלֶךְ, לֹא בִקְשָׁה דְבָר--כִּי אִם אֶת-אֲשֶׁר יֹאמַר הַגִּי סָרִיס-הַמֶּלֶךְ, שְׂמִיר הַנְּשִׂיִם ; וְתָהִי אֶסְתֵּר נִשְׂאֵת זֶן, בְּעֵינַי כָּל-רֵאִיָּהּ

15. Cuando a Ester hija de Abijail, tío de Mardoqueo, a la que éste había tomado como hija, le llegó el turno para ir al rey, ninguna cosa pidió aparte de lo que dispuso Hegai, eunuco del rey, guardián de las mujeres. Así Ester obtenía gracia ante los ojos de todos los que la veían.

16. וְתִלְקָזוּ אֶסְתֵּר אֶל-הַמֶּלֶךְ אֲזוּשְׁרוּשׁ, אֶל-בַּיִת מַלְכוּתוֹ, בְּזֹרְעֵי הָעֲשִׂירִי, הוּא-זֹרְעֵי טֵבֵת--בְּשִׁנַּת-שֶׁבַע, לְמַלְכוּתוֹ

16. Ester fue llevada al rey Asuero, a su palacio real en el mes décimo, el mes de Tebet, del séptimo año de su reinado.

17. וַיֵּאָהֵב הַמֶּלֶךְ אֶת-אֶסְתֵּר מִכָּל-הַנְּשִׂיִם, וְתִשָּׂא-זֶן וְזֹסֵד לִפְנֵי מִכָּל-הַבָּתּוּלוֹת ; וַיֵּשֶׁם כְּתֵר-מַלְכוּת בְּרֵאשִׁיָּהּ, וַיְמַלִּיכָהּ תַּזּוֹת וְשִׁתִּי

17. El rey amó a Ester más que a todas las mujeres, y ella halló gracia y favor delante de él, más que todas las demás jóvenes vírgenes. Él puso la corona real sobre su cabeza y la proclamó reina en lugar de Vasti.

18. וַיַּעַשׂ הַמֶּלֶךְ מִשְׁתָּה גְדוֹל, לְכָל-שְׂרָיִי וְעַבְדָּיו--אֶת, מִשְׁתֵּה אֶסְתֵּר ; וְהִנְזוּהָ לְמַדִּינוֹת עֲשֶׂה, וַיִּתֵּן מִשְׂאֵת כִּיֹּד הַמֶּלֶךְ

18. Entonces el rey ofreció un gran banquete (el banquete de Ester) a todos sus oficiales y servidores. También hizo reducción de impuestos a las provincias y dio obsequios, conforme a la facultad del rey.

19. וּבַהֲקִבֵץ בְּתוֹלוֹת, שְׁנִיִּית זַמְרָדִי, יוֹשֵׁב בְּשַׁעַר-הַמֶּלֶךְ

19. Mardoqueo estaba sentado junto a la puerta real cuando las jóvenes vírgenes eran reunidas por segunda vez.

20. אִין אֶסְתֵּר, בְּמַגֵּדַת מוֹלְדָתָהּ וְאֶת-עַמּוּהָ, כַּאֲשֶׁר צִוָּה עָלֶיהָ, מְרַדְּכִי; וְאֶת-מֵאמֹר מְרַדְּכִי אֶסְתֵּר עָשָׂה, כַּאֲשֶׁר הִיָּתָה בְּאִמְנַת אֶתוֹ

20. De acuerdo con lo que Mardoqueo le había mandado, Ester no había declarado cuál era su parentela ni su pueblo. Ester hizo según las instrucciones de Mardoqueo, como cuando estaba bajo su protección.

21. בַּיָּמִים הָהֵם, וּמְרַדְּכִי יוֹשֵׁב בְּשַׁעַר-הַמֶּלֶךְ; קִצָּף בְּגִתָּן וְתֵרֵשׁ שְׁנֵי-סְרִיסֵי הַמֶּלֶךְ, בִּשְׂמֹרֵי הַסֶּף, וַיִּבְקְשׁוּ לְשַׁלֹּחַ יָד, בַּמֶּלֶךְ אֲזוּשְׁוֹרֵשׁ

21. En aquellos días, estando Mardoqueo sentado junto a la puerta real, Bigtán y Teres, dos eunucos del rey, guardias de la puerta, se enojaron y conspiraron para quitar la vida al rey Asuero.

22. וַיִּוָּדַע הַדָּבָר לְמְרַדְּכִי, וַיִּגֵּד לְאֶסְתֵּר הַמְּלָכָה; וַתֹּאמֶר אֶסְתֵּר לְמֶלֶךְ, בְּשֵׁם מְרַדְּכִי

22. Este hecho llegó al conocimiento de Mardoqueo, quien lo declaró a la reina Ester, y ella se lo dijo al rey en nombre de Mardoqueo.

23. וַיִּבְקֶשׁ הַדָּבָר וַיִּמְצָא, וַיִּתְּלוּ שְׁנֵיהֶם עַל-עֵץ; וַיִּכְתֹּב, בְּסֵפֶר הַדְּבָרִי הַיָּמִים-- לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ

23. El hecho fue investigado y hallado cierto, por lo que ambos fueron colgados en una horca. Esto fue escrito en el libro de las crónicas, en presencia del rey.

פרק 3 capítulo

1. אַזְזַר הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה, גָּדַל הַמֶּלֶךְ אֲזוּשְׁוֹרֵשׁ אֶת-הַמֶּן בֶּן-הַמְּדַתָּא הָאֲגָגִי-- וַיִּשְׂאֵהוּ; וַיִּשֶׂם, אֶת-כְּסָאוֹ, מֵעַל, כָּל-הַשָּׂרִים אֲשֶׁר אֶתוֹ

1. Después de estas cosas, el rey Asuero engrandeció a Amán hijo de Hamedata, el agageo. Lo enaltecó y puso su sitial más alto que el de todos los magistrados que estaban con él.

2. וְכָל-עַבְדֵי הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר-בְּשַׁעַר הַמֶּלֶךְ, כַּרְעִים וּמִשְׁתַּוְּוִים לְהַמֶּן--כִּי-כֵן, צִוָּה-- לֹא הַמֶּלֶךְ; וּמְרַדְּכִי--לֹא יִכְרַע, וְלֹא יִשְׁתַּוְּוֶה

2. Todos los servidores del rey que estaban a la puerta real se arrodillaban y rendían homenaje a Amán, porque así había mandado el rey con respecto a él. Pero Mardoqueo no se arrodillaba ni le rendía homenaje.

3. וַיֹּאמְרוּ עֲבָדֵי הַמֶּלֶךְ, אֲשֶׁר-בְּשַׁעַר הַמְּלָכָה--לְמַרְדֳּכָי: מַדּוּעַ אַתָּה עוֹבֵר, אֶת מִצְוֹת הַמֶּלֶךְ?

3. Entonces los servidores del rey que estaban a la puerta real preguntaron a Mardoqueo: "¿Por qué desobedeces la orden del rey?"

4. וַיְהִי, (בַּמָּרְסָם) כְּאִמְרָם (אֲלוֹי יוֹם וַיּוֹם, וְלֹא שָׁמַע, אֲלֵיהֶם; וַיִּגְדְּלוּ לְהַמֶּן, לְרֵאוֹת הַיַּעֲמֹדִי הַדְּבָרִי מַרְדֳּכָי--כִּי-הִגִּיד לָהֶם, אֲשֶׁר-הוּא יְהוּדִי

4. Y aconteció que como le hablaban día tras día de esta manera y él no les hacía caso, lo denunciaron ante Amán para ver si las palabras de Mardoqueo se mantendrían firmes; porque él les había declarado que era judío.

5. וַיֵּרָא הַמֶּן--כִּי-אֵין מַרְדֳּכָי, כֹּרַע וּמִשְׁתַּחוּוֶה לוֹ; וַיִּמְלֵא הַמֶּן, זֹמָה

5. Cuando Amán vio que Mardoqueo no se arrodillaba ni le rendía homenaje, Amán se llenó de ira.

6. וַיָּבֹז בְּעֵינָיו, לְשַׁלֹּחַ יָד בְּמַרְדֳּכָי לְבַדּוֹ--כִּי-הִגִּידוּ לוֹ, אֶת-עַם מַרְדֳּכָי; וַיִּבְקֶשׂ הַמֶּן, לְהַשְׁמִיד אֶת-כָּל-הַיְהוּדִים אֲשֶׁר בְּכָל-מְלָכוֹת אֲזוּשָׁרוּשׁ--עַם מַרְדֳּכָי

6. Pero tuvo como poca cosa echar mano sólo sobre Mardoqueo, pues ya le habían declarado cuál era el pueblo de Mardoqueo. Amán procuró destruir a todos los judíos, el pueblo de Mardoqueo, que estaban en todo el reino de Asuero.

7. בַּזֹּרֵשׁ הָרֵאוֹן, הוּא-זֹרֵשׁ נִסָּן, בְּשַׁנַּת שְׁתַּיִם עֶשְׂרֵה, לְמַלְכָּה אֲזוּשָׁרוּשׁ: הַפּוֹל פּוֹר הוּא הַגּוֹרֵל לְפָנֵי הַמֶּן, בַּיּוֹם לַיּוֹם וּמִזֹּרֵשׁ לְזֹרֵשׁ שְׁנַיִם-עָשָׂר--הוּא-זֹרֵשׁ אֲדָר

7. En el mes primero, que es el mes de Nisán, del año 12 del rey Asuero, fue realizado delante de Amán un pur, es decir, un sorteo, para elegir un día y un mes. Y salió el mes duodécimo, que es el mes de Adar.

8. וַיֹּאמֶר הַמֶּן, לְמַלְכָּה אֲזוּשָׁרוּשׁ--יֵשְׁנוּ עִם-אָזוּד מִפְּזָר וּמִפְּרָד בֵּין הָעַמִּים, בְּכָל מְדִינֹת מְלָכוֹתָהּ; וְדַתֵּיהֶם שְׁנוֹת מְכָל-עַם, וְאֶת-דַּתֵּי הַמֶּלֶךְ אֵינָם עוֹשִׂים, וְלְמַלְכָּה אֵין-שׁוּה, לְהַגִּיזוֹם

8. Luego Amán dijo al rey Asuero: --Hay un pueblo disperso y diseminado entre los pueblos en todas las provincias de tu reino, cuyas leyes son diferentes de las de cualquier pueblo. Ellos no observan las leyes del rey, y el rey no tiene ventaja en dejarlos vivir.

9. אִם-עַל-הַמֶּלֶךְ טוֹב, יִכְתֹּב לְאַבְדָּם; וַעֲשֶׂרֶת אֲלָפִים כֶּסֶף-כֶּסֶף, אֲשֶׁקּוּל עַל-יָדֵי עַשְׂי הַמְּלָאכָה, לְהַבִּיא, אֶל-גְּזֵי הַמֶּלֶךְ

9. Si al rey le parece bien, decrétese por escrito que se los destruya, y yo pesaré en manos de los administradores de las obras públicas 10.000 talentos de plata, que serán traídos a los tesoros del rey.

10. וַיִּסַּר הַמֶּלֶךְ אֶת-טַבַּעְתּוֹ, מֵעַל יָדוֹ; וַיִּתְּנָהּ, לְהַמֶּן בֶּן-הַמְּדַתָּא הָאֲגָגִי--צָרַר הַיְהוּדִים

10. Entonces el rey se quitó el anillo de su mano y se lo dio a Amán hijo de Hamedata, el agageo, enemigo de los judíos.

11. וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְהַמֶּן, הַכֶּסֶף נָתוּן לָךְ; וְהָעַם, לַעֲשׂוֹת בּוֹ כְּטוֹב בְּעֵינֶיךָ

11. Y el rey dijo a Amán: --La plata sea para ti, y también el pueblo, para que hagas con él lo que te parezca bien.

12. וַיִּקְרָאוּ סֹפְרֵי הַמֶּלֶךְ בְּיּוֹם הָרִאשׁוֹן, בְּשִׁלּוּשֵׁי עָשָׂר יוֹם בּוֹ, וַיִּכְתֹּב כָּכֹל--
אֲשֶׁר-צִוָּה הַמֶּן אֶל אֲזוּשְׁדָרְפָנִי-הַמֶּלֶךְ וְאֶל-הַפְּחוֹזוֹת אֲשֶׁר עַל-מְדִינָה וּמְדִינָה וְאֶל-
שָׂרֵי עָם וְעַם, מְדִינָה וּמְדִינָה כַּכְתָּבָה וְעַם וְעַם כְּלִשׁוֹנָו: בְּשֵׁם הַמֶּלֶךְ אֲזוּשְׁדָרְשׁ
זָכַתְבּ, וַיְנַזְּתֵם בְּטַבַּעַת הַמֶּלֶךְ

12. Entonces fueron llamados los escribas del rey, el día 13 del mes primero, y conforme a todo lo que mandó Amán se escribió a los sátrapas del rey, a los gobernadores de cada provincia y a los magistrados de cada pueblo. A cada provincia se escribió según su escritura, y a cada pueblo en su idioma. Se escribió en nombre del rey Asuero y se selló con el anillo real.

13. וַיִּשְׁלְחוּ סֹפְרִים בְּיַד הָרָצִים, אֶל-כָּל-מְדִינֹת הַמֶּלֶךְ--לְהַשְׁמִיד לְהַרְגׁוֹ וּלְאַבֵּד
אֶת-כָּל-הַיְהוּדִים מִנְעֹר וְעַד-זָקֵן טָף וְנָשִׁים בְּיוֹם אֶחָד, בְּשִׁלּוּשֵׁי עָשָׂר לְיוֹם הָרִאשׁוֹן
שְׁנַיִם-עָשָׂר הוּא-יּוֹם הָרִאשׁוֹן אֲרָר זַיְשְׁלְכֶם, לְבָבוֹ

13. Y las cartas fueron enviadas por medio de mensajeros, a todas las provincias del rey, para destruir, matar y exterminar a todos los judíos, desde los jóvenes hasta los ancianos, los niños y las mujeres, en un solo día, el 13 del mes duodécimo, que es el mes de Adar, y para tomar botín de ellos.

14. פְּתִישְׁעֹן הַכְּתָב, לְהַנְתִּין דָּת בְּכָל-מְדִינָה וּמְדִינָה, זָלוּי, לְכָל-הָעַמִּים--לְהַיּוֹת
עֲתָדִים, לַיּוֹם הַזֶּה

14. Una copia del documento debía ser promulgada como ley en cada provincia y debía ser proclamada a todos los pueblos, a fin de que estuviesen preparados para aquel día.

15. הָרָצִים יֵצְאוּ רוֹזְזוּפִים, בְּדַבַּר הַמֶּלֶךְ, וְהַדָּת נִתְּנָה, בְּשׁוֹשֵׁן הַבִּירָה; וְהַמֶּלֶךְ וְהַמֶּן
יֵשְׁבוּ לְשִׁתּוֹת, וְהָעִיר שׁוֹשֵׁן זָבוּכָה

15. Los mensajeros salieron apresurados por mandato del rey. El decreto fue promulgado en Susa, la capital. Luego el rey y Amán se sentaron a beber, pero la ciudad de Susa estaba consternada.

פרק 4 capítulo

1. וּמְרֻדְכִי, יָדַע אֶת-כָּל-אֲשֶׁר זָעַשָׂה, וַיִּקְרַע בְּרֻדְכִי אֶת-בְּגָדָיו, וַיִּלְבַּשׁ שָׂק וְאַפָּר;
וַיֵּצֵא בְּתוֹף הָעִיר, וַיִּזְעַק וְעָקָה גְּדוּלָה וּמְרָה

1. Mardoqueo supo todo lo que se había hecho. Entonces Mardoqueo rasgó sus vestiduras, se vistió de cilicio y de ceniza, y se fue por la ciudad gritando con fuerza y amargura.

2. וַיָּבֹוא, עַד לַפְּנֵי שַׁעַר-הַמֶּלֶךְ: כִּי אֵין לָבוֹא אֶל-שַׁעַר הַמֶּלֶךְ, בְּלִבוֹשׁ שָׂק

2. Así llegó hasta la puerta real, pues no estaba permitido pasar por la puerta real vestido de cilicio.

3. וּבְכָל-מְדִינָה וּמְדִינָה, מִקּוֹם אֲשֶׁר דָּבַר-הַמֶּלֶךְ וְדָתוֹ מִנְעִיע--אֶבֶל גְּדוּל
לְיְהוּדִים, וְצָוִם וּבְכִי וּמִסָּפָד; שָׂק וְאַפָּר, יֵצַע לְרַבִּים

3. Y en cada provincia y lugar a donde llegaba la orden del rey y su decreto, los judíos tenían gran duelo, ayuno, llanto y lamentación; cilicio y ceniza eran la cama de muchos.

4. ותבואינה (נערות אסתר וסריסה, וניגדו לה, ותתזון לזל המלכה, מאד ; ותשלוזו בגדים להלביש את-מרדכי, ולהסיר שקו מעליו--ולא קבל

4. Las jóvenes de Ester y sus eunucos fueron y se lo contaron, y la reina se estremeció muchísimo. Ella envió ropa para vestir a Mardoqueo y quitarle de encima el cilicio; pero él no la aceptó.

5. ותקרא אסתר להתקף מסריסי המלך, אשר העמיד לפניה, ותצוהו, על-מרדכי--לדעת ביה-זה, ועל-ביה-זה

5. Entonces Ester llamó a Hatac, uno de los eunucos que el rey había puesto al servicio de ella, y lo envió a Mardoqueo para saber qué sucedía y por qué.

6. ויצא התקף, אל-מרדכי--אל-רזוב העיר, אשר לפני שער-המלך

6. Hatac salió y fue a Mardoqueo, a la plaza de la ciudad que estaba frente a la puerta real.

7. ויגד-לו מרדכי, את כל-אשר קרהו; ואת פרשת הכסף, אשר אמר המון לשקול על-גנזי המלך (ביהודיים) ביהודים--(לאבדם

7. Y Mardoqueo le reveló todo lo que le había acontecido, y la cantidad exacta de plata que Amán había dicho que pesaría para los tesoros del rey a costa de los judíos, con tal de destruirlos.

8. ואת-פתשון כתב-הדת אשר-נתן בשושן להשמידם, נתן לו--להראות את-אסתר, ולהגיד לה; ולצוות עליה, לבוא אל-המלך להתזון--לו ולבקש בלפניו--על-עמה

8. También le dio una copia del documento del decreto que había sido promulgado en Susa para que los judíos fuesen exterminados, a fin de que se la mostrase a Ester, le informase y le encargara que fuese al rey para suplicarle e interceder ante él por su pueblo.

9. ויבוא, התקף; ויגד לאסתר, את דברי מרדכי

9. Hatac regresó e informó a Ester de las palabras de Mardoqueo.

10. ותאמר אסתר להתקף, ותצוהו אל-מרדכי

10. Entonces Ester habló a Hatac y le mandó que dijera a Mardoqueo:

11. כל-עבדי המלך ועם-בדינות המלך ידעים, אשר כל-איש ואשה אשר יבוא-אל-המלך אל-הזוּצַר הפנימית אשר לא-יקרא אזות דתו להמית, ללבד מאשר יושיט-לו המלך את-שרביט הזהב, וזוּצַה; ואני, לא נקראתי לבוא אל-המלך--זה, שְלוּשִׁים יום

11. "Todos los servidores del rey y el pueblo de las provincias del reino saben que para cualquier hombre o mujer que vaya al rey en el patio interior, sin ser llamado, hay una sola sentencia: Ha de morir, excepto aquel a quien el rey le extienda el cetro de oro, para que viva. Y yo no he sido llamada para ir a la presencia del rey en estos treinta días."

12. וניגדו למרדכי, את דברי אסתר

12. Cuando dijeron a Mardoqueo las palabras de Ester,

13. וַיֹּאמֶר מֶרְדֳּכָי, לְהָשִׁיב אֶל-אֶסְתֵּר: אֶל-תִּרְדְּמֵי בְנֵפֶשֶׁךָ, לְהַמְלִיט בַּיִת-הַמֶּלֶךְ מִכָּל-הַיְהוּדִים

13. Mardoqueo mandó que respondiesen a Ester: "No te hagas la ilusión de que porque estás en el palacio del rey, serás la única de todos los judíos que ha de escapar.

14. כִּי אִם-הַזֹּרֶשׁ תַּזְרִישִׁי, בְּעֵת הַזֹּאת--רוּחוֹ וְהַצֵּלָה יַעֲמוּד לְיְהוּדִים מִמְּקוֹם אֲזוּר, וְאֵת וּבֵית-אָבִיךָ תֵּאבְדוּ; וּבְמִי יוֹדֵעַ--אִם-לָעֵת כָּזֹאת, הַגְּעֵת לְמַלְכוּת

14. Si te quedas callada en este tiempo, el alivio y la liberación de los judíos surgirán de otro lugar; pero tú y la casa de tu padre pereceréis. -Y quién sabe si para un tiempo como éste has llegado al reino!"

15. וַתֹּאמֶר אֶסְתֵּר, לְהָשִׁיב אֶל-מֶרְדֳּכָי

15. Ester dijo que respondiesen a Mardoqueo:

16. לָךְ כְּנֹס אֶת-כָּל-הַיְהוּדִים הַנִּמְצָאִים בְּשׁוֹשָׁן, וְצוּמוּ עִלַּי וְאֶל-תֹּאכְלוּ וְאֶל-תִּשְׁתּוּ שְׁלֹשֶׁת יָמִים לִילָה וַיּוֹם--גַּם-אֲנִי וְנָעֲרָתִי, אֲצוּם כֵּן; וַיִּבְכֶּן אָבִיא אֶל-הַמֶּלֶךְ, אֲשֶׁר לֹא-כֹדֶת, וְכֹאֲשֶׁר אֲבָדְתִּי, אֲבָדְתִּי

16. "Ve, reúne a todos los judíos que se hallan en Susa, y ayunad por mí. No comáis ni bebáis en tres días, ni de noche ni de día. Yo también ayunaré con mis damas e iré así al rey, aunque no sea conforme a la ley; y si perezco, que perezca."

17. וַיַּעֲבֹר, מֶרְדֳּכָי; וַיַּעַשׂ, כְּכֹל אֲשֶׁר-צִוְתָהּ עָלָיו אֶסְתֵּר

17. Entonces Mardoqueo se fue e hizo conforme a todo lo que Ester le mandó.

פרק 5 capítulo

1. וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי, וַתִּלְבַּשׂ אֶסְתֵּר מַלְכוּת, וַתַּעֲמֹד בַּזֹּרֶזַר בַּיִת-הַמֶּלֶךְ הַפְּנִימִית, נֹכַח בַּיִת הַמֶּלֶךְ; וְהַמֶּלֶךְ יוֹשֵׁב עַל-כִּסֵּא מַלְכוּתוֹ, בְּבַיִת הַמַּלְכוּת, נֹכַח, פֶּתַח הַבַּיִת

1. Aconteció al tercer día que Ester se vistió con su vestido real y se puso de pie en el patio interior de la casa del rey, frente a la sala real. El rey estaba sentado en su trono real en la sala real, ante la puerta de la sala.

2. וַיְהִי כִּרְאוֹת הַמֶּלֶךְ אֶת-אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה, עֹמְדָת בַּזֹּרֶזַר--נִשְׂאָה זָוָן, בְּעֵינָיו; וַיִּשְׂטַף הַמֶּלֶךְ לְאֶסְתֵּר, אֶת-יְשָׁרְבִיט הַזֶּהָב אֲשֶׁר בְּיָדוֹ, וַתִּקְרַב אֶסְתֵּר, וַתִּגַּע בְּרֹאשׁ הַיְשָׁרְבִיט

2. Y sucedió que cuando el rey vio a la reina Ester, de pie en el patio, ella obtuvo gracia ante sus ojos. El rey extendió hacia Ester el cetro de oro que tenía en su mano, y Ester se acercó y tocó la punta del cetro.

3. וַיֹּאמֶר לָהּ הַמֶּלֶךְ, בּוֹה-לָךְ אֶסְתֵּר הַמְּלֻכָּה; וּבִמְהֵרָה-בִּקְשֵׁתְךָ עַד-וְיָצִי הַמְּלֻכּוֹת, וַיִּנְתֵּן לָךְ

3. Entonces el rey le preguntó: --¿Qué tienes, oh reina Ester? ¿Cuál es tu petición? ¡Hasta la mitad del reino te será dada!

4. וַתֹּאמֶר אֶסְתֵּר, אִם-עַל-הַמֶּלֶךְ טוֹב--יָבוֹא הַמֶּלֶךְ וְהַמֶּן הַיּוֹם, אֶל-הַמִּשְׁתֶּה אֲשֶׁר-עָשִׂיתִי לוֹ

4. Ester respondió: --Si al rey le parece bien, venga hoy el rey con Amán al banquete que le he preparado.

5. וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ--מְהֵרָה אֶת-הַמֶּן, כְּלַעֲשׂוֹת אֶת-דְּבַר אֶסְתֵּר; וַיָּבֵא הַמֶּלֶךְ וְהַמֶּן, אֶל-הַמִּשְׁתֶּה אֲשֶׁר-עָשְׂתָה אֶסְתֵּר

5. Y el rey dijo: --¡Daos prisa y llamad a Amán para hacer lo que ha dicho Ester! Fueron, pues, el rey y Amán al banquete que Ester había preparado.

6. וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְאֶסְתֵּר בְּמִשְׁתֵּה הַיַּיִן, בּוֹה-שְׂאֵלְתְךָ וַיִּנְתֵּן לָךְ; וּבִמְהֵרָה-בִּקְשֵׁתְךָ עַד-וְיָצִי הַמְּלֻכּוֹת, וַתַּעַשׂ

6. Y mientras bebían el vino, el rey preguntó a Ester: --¿Cuál es tu petición? Te será dada. ¿Qué es lo que solicitas? ¡Hasta la mitad del reino te será concedida!

7. וַתַּעַן אֶסְתֵּר, וַתֹּאמֶר: שְׂאֵלְתִי, וּבִקְשֵׁתִי

7. Entonces Ester respondió y dijo: --Mi petición y solicitud es ésta:

8. אִם-מִצְּאָתִי זֶזֶן בְּעֵינֵי הַמֶּלֶךְ, וְאִם-עַל-הַמֶּלֶךְ טוֹב, לָתֵת אֶת-שְׂאֵלְתִי, וְלַעֲשׂוֹת אֶת-בִּקְשֵׁתִי--יָבוֹא הַמֶּלֶךְ וְהַמֶּן, אֶל-הַמִּשְׁתֶּה אֲשֶׁר אֶעֱשֶׂה לָהֶם, וּבִמְהֵרָה אֶעֱשֶׂה, כְּדִבַּר הַמֶּלֶךְ

8. Si he hallado gracia ante los ojos del rey, y si al rey le parece bien conceder mi petición y hacer lo que solicito, que venga el rey con Amán al banquete que les he de hacer; y mañana haré conforme a la palabra del rey.

9. וַיֵּצֵא הַמֶּן בַּיּוֹם הַהוּא, שְׂמִינֹן וְטוֹב לֵב; וַיִּכְרְאוּת הַמֶּן אֶת-מָרְדֳּכָי בְּשַׁעַר הַמֶּלֶךְ, וְלֹא-קָם וְלֹא-זָעַ בּוֹמֵנּוּ--וַיִּמְלֵא הַמֶּן עַל-מָרְדֳּכָי, זִמְזוּמָה

9. Aquel día Amán salió alegre y contento de corazón. Pero cuando Amán vio a Mardoqueo en la puerta real, y que no se levantaba ni temblaba delante de él, se llenó de ira contra Mardoqueo.

10. וַיִּתְאַפֵּק הַמֶּן, וַיָּבוֹא אֶל-בֵּיתוֹ; וַיִּשְׁלַח וַיִּבֵּא אֶת-אֶהֱבָיו, וְאֶת-זֶרֶשׁ אִשְׁתּוֹ

10. Sin embargo, Amán se contuvo y se fue a su casa. Entonces envió llamar a sus amigos y a Zeres, su mujer.

11. וַיְסַפֵּר לָהֶם הַמֶּן אֶת-כְּבוֹד עֲשָׂרוֹ, וְרַב בְּנָיו; וְאֶת כָּל-אֲשֶׁר גָּדְלוֹ הַמֶּלֶךְ וְאֶת אֲשֶׁר נִשְׂאוֹ, עַל-הַשָּׂרִים וְעַבְדֵי הַמֶּלֶךְ

11. Y Amán empezó a referirles la gloria de sus riquezas, la multitud de sus hijos, todo con que le había engrandecido el rey, y cómo le había enaltecido sobre los magistrados y los servidores del rey.

12. ויאמר, המן--אף לא-הביאה אסתר המלכה עם-המלך אכל-המשתה אשר-
עשתה, כי אם-אותי; וגם-למזון אני קרוא-לה, עם-המלך

12. Y Amán añadió: --También la reina Ester a ninguno hizo que viniera con el rey al banquete que dio, sino sólo a mí. Además, para mañana yo seré su invitado junto con el rey.

13. וכל-זה, איננו שׂוה לי: בכל-עת, אשר אני ראה את-מרדכי היהודי--יושב,
בשער המלך

13. Pero todo esto de nada me sirve cada vez que veo al judío Mardoqueo sentado junto a la puerta real.

14. ותאמר לו זרש אשתו וכל-אחביו, ועשו-עץ גבה זומשים אמה, ובבקר אביר
למלך ויתלו את-מרדכי עליו, ובא-עם-המלך אכל-המשתה שמוז; ויטב הדבר
לפני המן, ויעש העץ

14. Entonces Zeres, su mujer, y todos sus amigos le dijeron: --Que se haga una horca de 50 codos de alto, y por la mañana dile al rey que cuelguen en ella a Mardoqueo. Y entra alegre con el rey al banquete. La idea agradó a Amán, e hizo preparar la horca.

פרק 6 capítulo

Todos juntos luego repetida por el lector

1. בלילה ההוא, גרדה שנת המלך ויאמר, להביא את-ספר הזכרונות דברי
הימים, ויהיו נקראים, לפני המלך

-> ballaylah hahu, nadedah shenat hammelech vayo'mer, lehavi et-sefer
hazzichronot divrei hayamim, vayihu nikra'im, lifnei hammelech

1. Aquella noche se le fue el sueño al rey, y pidió que le trajesen el libro de las memorias, las crónicas, y fueron leídas delante del rey.

2. וימצא כתוב, אשר הגיד מרדכי על-בנתנא ותרש שני סריסי המלך--בשמרי,
הספ: אשר בקשו לשלח יד, במלך אושורוש

2. Y se halló escrito en él que Mardoqueo había declarado contra Bigtán y Teres, dos eunucos del rey, guardias de la puerta, que habían conspirado para quitar la vida al rey Asuero.

3. ויאמר המלך--מה-נעשה יקר וגדולה למרדכי, על-זה; ויאמרו זערי המלך,
בשרתיו, לא-נעשה עמו, דבר

3. Luego el rey preguntó: --¿Qué honra o qué distinción se le hizo a Mardoqueo por esto? Y los servidores que servían al rey le respondieron: --Nada se ha hecho por él.

4. וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ, מִי בְּזוּזָר; וְהָמֶן בָּא, לְזוּזָר בֵּית-הַמֶּלֶךְ הַזֹּזִיצוּנָה, לְאָמֹר לְמֶלֶךְ, לְתַלּוֹת אֶת-מְרֹדֶכִי עַל-הָעֵץ אֲשֶׁר-הֵכִין לוֹ

4. Entonces preguntó el rey: --¿Quién está en el patio? Amán había entrado al patio exterior del palacio real para pedir al rey que hiciese colgar a Mardoqueo en la horca que tenía preparada para él.

5. וַיֹּאמְרוּ זַעֲרֵי הַמֶּלֶךְ, אֵלָיו--הִנֵּה הָמֶן, עֹמֵד בְּזוּזָר; וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ, יָבֹוא

5. Y los servidores del rey le respondieron: --He aquí, Amán está en el patio. Y el rey dijo: --Que entre.

6. וַיָּבֹוא, הָמֶן, וַיֹּאמֶר לוֹ הַמֶּלֶךְ, מַה-לַּעֲשׂוֹת בְּאִישׁ אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ זֹפֵן בִּיקָרוֹ; וַיֹּאמֶר הָמֶן, בְּלִבּוֹ, לְמִי יִזְוֹפֵן הַמֶּלֶךְ לַעֲשׂוֹת יָקָר, יוֹתֵר מִמֶּנִּי

6. Amán entró, y el rey le preguntó: --¿Qué se hará al hombre a quien el rey desea honrar? Amán pensó en su corazón: "¿A quién más deseará honrar el rey, sino a mí?"

7. וַיֹּאמֶר הָמֶן, אֶל-הַמֶּלֶךְ: אִישׁ, אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ זֹפֵן בִּיקָרוֹ

7. Entonces Amán respondió al rey: --Para el hombre a quien el rey desea honrar,

8. יָבִיאוּ לְבוּשׁ מַלְכוּת, אֲשֶׁר לְבֹשׁ-בּוֹ הַמֶּלֶךְ; וְסוֹס, אֲשֶׁר רָכַב עָלָיו הַמֶּלֶךְ, וְאֲשֶׁר גִּתָּן כֶּתֶר מַלְכוּת, בְּרֹאשׁוֹ

8. que traigan la vestidura real con que se haya vestido el rey y el caballo en que haya cabalgado el rey, y pónganle una corona real sobre su cabeza.

9. וְנָתַן הַלְּבוּשׁ וְהַסּוֹס, עַל-יַד-אִישׁ מִשְׁרֵי הַמֶּלֶךְ הַפְּרָתָמִים, וְהִלְבִּישׁוּ אֶת-הָאִישׁ, אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ זֹפֵן בִּיקָרוֹ; וְהִרְכִּיבֵהוּ עַל-הַסּוֹס, בְּרוּזוּב הָעִיר, וְקָרְאוּ לְפָנָיו, כִּכְהָ יַעֲשֶׂה לְאִישׁ אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ זֹפֵן בִּיקָרוֹ

9. Que entreguen la vestidura y el caballo por medio de alguno de los oficiales más nobles del rey, y que vistan a aquel hombre a quien el rey desea honrar. Haz que lo paseen a caballo por la plaza de la ciudad y proclamen delante de él: "¡Así se hace con el hombre a quien el rey desea honrar!"

10. וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְהָמֶן, מַהֵר קוּז אֶת-הַלְּבוּשׁ וְאֶת-הַסּוֹס כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ, וַעֲשֶׂה-כֵן לְמְרֹדֶכִי הַיְּהוּדִי, הַיּוֹשֵׁב בְּשַׁעַר הַמֶּלֶךְ: אַל-תִּפְּלֵ דָבָר, מִכֹּל אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ

10. Entonces el rey dijo a Amán: --¡Date prisa, toma la vestidura y el caballo, como has dicho, y haz eso con el judío Mardoqueo que se sienta junto a la puerta real. No omitas nada de todo lo que has dicho.

11. וַיִּקְוֹז הָמֶן אֶת-הַלְּבוּשׁ וְאֶת-הַסּוֹס, וַיִּלְבֹּשׂ אֶת-מְרֹדֶכִי; וַיִּרְכִּיבֵהוּ, בְּרוּזוּב הָעִיר, וַיִּקְרָא לְפָנָיו, כִּכְהָ יַעֲשֶׂה לְאִישׁ אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ זֹפֵן בִּיקָרוֹ

11. Entonces Amán tomó la vestidura y el caballo, vistió a Mardoqueo y lo paseó a caballo por la plaza de la ciudad, proclamando delante de él: --¡Así se hace con el hombre a quien el rey desea honrar!

12. וַיֵּשֶׁב מְרֹדֶכִי, אֶל-שַׁעַר הַמֶּלֶךְ; וְהָמֶן גָּדוּף אֶל-בֵּיתוֹ, אֹבֵל וְזָפוּי רֹאשׁ

12. Luego Mardoqueo volvió a la puerta real, y Amán se apresuró a su casa, apesadumbrado y con la cabeza cubierta.

13. ויספר המן לורש אשתו, ולכל-אחביו, את, כל-אשר קרהו; ויאמרו לו זכבמיו וורש אשתו, אם מורע היהודים מרדכי אשר הזכות לנפול לפניו לא-תוכל לו-- כי-נפול תפול, לפניו

13. Amán contó a Zeres, su mujer, y a todos sus amigos todo lo que le había acontecido. Entonces, sus sabios y su mujer le dijeron: --Si Mardoqueo, delante de quien has comenzado a caer, es de la descendencia de los judíos, no lo vencerás. ¡De hecho caerás delante de él!

14. עודם מרברים עמו, וסריסי המלך הגיעו ויבהלו להביא את-המן, אל- המשתה אשר-עשתה אסתר

14. Aún estaban ellos hablando con él cuando llegaron los eunucos del rey, y se apresuraron a llevar a Amán al banquete que Ester había preparado.

פרק 7 capítulo

1. ויבא המלך והמן, לשותות עם-אסתר המלכה

1. Fueron, pues, el rey y Amán a comer con la reina Ester.

2. ויאמר המלך לאסתר גם ביום השני, במשתה המין--מה-ישאלתך אסתר המלכה, ותנתן לך זימה-בקשתך עד-זוצי המלכות, ותעש

2. También este segundo día, mientras bebían el vino, el rey preguntó a Ester: --Oh reina Ester, ¿cuál es tu petición? Te será dada. ¿Qué es lo que solicitas? ¡Hasta la mitad del reino te será concedida!

3. ותען אסתר המלכה, ותאמר--אם-מצאתי זון בעיניך המלך, ואם-על-המלך טוב: תנתן-לי נפשי בישאלתי, ועמי בבקשתי

3. Entonces la reina Ester respondió y dijo: --¡Oh rey, si he hallado gracia ante tus ojos, y si al rey le parece bien, que me sea concedida mi vida por mi petición y mi pueblo por mi solicitud!

4. כי נמכרנו אני ועמי, להשמיד להרוג ולאבד; ואלו לעבדים ולשפוזות נמכרנו, הזורשתי--כי אין הצר שונה, בגזק המלך

4. Porque yo y mi pueblo hemos sido vendidos para ser destruidos, muertos y exterminados. Si hubiéramos sido vendidos para ser esclavos y esclavas, yo habría callado; pues tal desgracia no justificaría la molestia al rey...

5. ויאמר המלך אושורוש, ויאמר לאסתר המלכה: במי הוא זה ואי-זה הוא, אשר-מלאו לבו לעשות כן

5. El rey Asuero preguntó a la reina Ester: --¿Quién es éste, y dónde está el que ha concebido hacer tal cosa?

6. ותאמר אסתר--איש צר ואויב, המן הרע הזה; והמן נבעת, מלפני המלך והמלכה

6. Y Ester respondió: --¡El enemigo y adversario es este malvado Amán! Entonces Amán se llenó de terror en la presencia del rey y de la reina.

7. והמלך קם בזוזמותו, ממישתה היין, אל-גזת, הביתן; והמן עמוד, ללבקשי על-נפשו
מאסתר המלכה--כי ראה, כי-כלתה אליו הרעה מאת המלך

7. El rey se levantó enfurecido, y dejando de beber vino se fue al jardín del palacio. Y Amán se quedó de pie, rogando a la reina Ester por su vida; porque vio que el mal ya estaba decidido para él, de parte del rey.

8. והמלך שב מגזת הביתן אל-בית מישתה היין, והמן נפל על-המטה אשר
אסתר עליה, ויאמר המלך, הגם לכבוש את-המלכה עמי בבית; הדבר, וצא מפי
המלך, ופני המן, וזפו

8. Cuando el rey regresó del jardín del palacio a la sala donde estaban bebiendo vino, Amán había caído sobre el diván en que estaba Ester. Entonces el rey le dijo: --¿También ha de violar a la reina, estando yo en la casa? En cuanto salió la palabra de la boca del rey, le cubrieron la cara a Amán.

9. ויאמר זורבונה אוזר מן-הסריסים לפני המלך, גם הגה-העץ אשר-עשה המן
למרדכי אשר דבר-טוב על-המלך עמוד בבית המן--גבה, וזמשים אמה; ויאמר
המלך, תלהו עליו

9. Entonces Harbona, uno de los eunucos al servicio del rey, dijo: --He aquí, hay una horca de 50 codos de alto, que Amán ha hecho en su casa para Mardoqueo, quien había hablado bien acerca del rey. Entonces el rey dijo: --¡Colgadlo en ella!

10. ויתלו, את-המן, על-העץ, אשר-הכין למרדכי; וזוזמת המלך, ששכה

10. Así colgaron a Amán en la horca que él había preparado para Mardoqueo. Y se apaciguó la ira del rey.

פרק 8 capítulo

1. ביום ההוא, נתן המלך אושוורוש לאסתר המלכה, את-בית המן, צרר
היהודיים) היהודים; (ומרדכי, בא לפני המלך--כי-הגידה אסתר, מזה הוא-לה

1. Ese mismo día el rey Asuero dio a la reina Ester la casa de Amán, el enemigo de los judíos. También Mardoqueo vino a la presencia del rey, porque Ester le declaró lo que él era de ella.

2. ויסר המלך את-טבעתו, אשר העביר מהמן, ויתנה, למרדכי; ותשם אסתר
את-מרדכי, על-בית המן

2. El rey se quitó su anillo que había vuelto a tomar de Amán, y se lo dio a Mardoqueo. Y Ester puso a Mardoqueo a cargo de la casa de Amán.

3. ותוסף אסתר, ותדבר לפני המלך, ותפל, לפני רגליו; ותתנון-לו, להעביר
את-רעת המן האגגי, ואת מוושבתו, אשר ושב על-היהודים

3. Ester volvió a hablar en presencia del rey. Se echó a sus pies llorando, y le imploró que evitase la desgracia concebida por Amán el agageo y el plan que había ideado contra los judíos.

4. וַיִּשְׁטַח הַמֶּלֶךְ לְאַסְתֵּר, אֶת שֵׁרְבֹט הַזָּהָב, וַתִּקָּם אֶסְתֵּר, וַתַּעֲמֹד לְפָנָיו הַמֶּלֶךְ.

4. El rey extendió hacia Ester el cetro de oro, y ella se levantó y se puso de pie delante del rey.

5. וַתֹּאמֶר אִם-עַל-הַמֶּלֶךְ טוֹב וְאִם-מִצְאֵתִי זֶזֶן לְפָנָיו, וְכִשֵּׁר הַדְּבָר לְפָנָיו הַמֶּלֶךְ, וְטוֹבָה אֲנִי, בְּעֵינָיו--יִכְתֹּב לְהַשִּׁיב אֶת-הַסְּפָרִים, מִן-הַמְּדֵתָא הָאֲנִי, אֲשֶׁר כָּתַב לְאַבְדֹת אֶת-הַיְהוּדִים, אֲשֶׁר בְּכָל-מְדִינֹת הַמֶּלֶךְ.

5. Entonces dijo: --Si al rey le parece bien, si he hallado gracia delante de él, si el asunto le parece correcto al rey y yo soy agradable a sus ojos, que se escriba para revocar las cartas maquinadas por Amán hijo de Hamedata, el agageo, que escribió para destruir a los judíos que están en todas las provincias del rey.

6. כִּי אֵיכָכָה אוֹכַל, וְרֵאִיתִי, בְּרָעָה, אֲשֶׁר-יִמָּצֵא אֶת-עַמִּי; וְאֵיכָכָה אוֹכַל וְרֵאִיתִי, בְּאַבְדֹן מוֹלְדֹתַי.

6. Porque, ¿cómo podría yo soportar y ver el mal que alcanzaría a mi pueblo? ¿Cómo podría yo soportar y ver la destrucción de mi gente?

7. וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֲזוּשֹׁרֶשׁ לְאַסְתֵּר הַמַּלְכָּה, וּלְמַרְדֳּכַי הַיְהוּדִי: הֲגַתָּ בֵּית-הַמֶּן, וְנִתְּתִי לְאַסְתֵּר, וְאַתָּה תָּלוּ עַל-הָעֵץ--עַל אֲשֶׁר-שָׁלַח יָדוֹ, בִּיהוּדִים (בְּיְהוּדִים)

7. Entonces el rey Asuero respondió a la reina Ester y al judío Mardoqueo: --He aquí, he dado a Ester la casa de Amán, y a él lo han colgado en la horca, porque extendió su mano contra los judíos.

8. וְאַתֶּם כָּתְבוּ עַל-הַיְהוּדִים כְּטוֹב בְּעֵינֵיכֶם, בְּשֵׁם הַמֶּלֶךְ, וְזוֹתְמוּ, בְּטַבְעַת הַמֶּלֶךְ: כִּי-כָתַב אֲשֶׁר-נִכְתַּב בְּשֵׁם-הַמֶּלֶךְ, וְנִזְוָתוֹם בְּטַבְעַת הַמֶּלֶךְ--אֵין לְהַשִּׁיב.

8. Vosotros, pues, escribid en nombre del rey acerca de los judíos como os parezca bien, y selladlo con el anillo real. Porque el documento que se escribe en el nombre del rey y se sella con el anillo del rey es irrevocable.

9. וַיִּקְרְאוּ סֹפְרֵי-הַמֶּלֶךְ בְּעַת-הַהִיא בּוֹדֵשׁ הַשְּׁלִישִׁי הוּא-זוֹדֵשׁ סִיּוֹן, בְּשִׁלּוֹשָׁה יָמִים בּוֹ, וַיִּכְתֹּב כָּכָל-אֲשֶׁר-צִוָּה מַרְדֳּכַי אֶל-הַיְהוּדִים וְאֶל הָאֲזוּשֹׁרֶפְתִּים-וְהַפְּזוּזֹת וְשָׂרֵי הַמְּדִינֹת אֲשֶׁר מֵהַדָּוּ וְעַד-כּוּשׁ שִׁבְעַת יָמִים וְעֶשְׂרִים וּמֵאָה מְדִינָה, מְדִינָה וּמְדִינָה כְּכַתְּבָהּ וְעַם וְעַם כְּלִשְׁוֹן וְאֶל-הַיְהוּדִים--כְּכַתְּבָם, וְכְלִשְׁוֹנָם.

9. En aquel momento fueron llamados los escribas del rey, el día 23 del mes tercero, que es el mes de Siván. Y conforme a todo lo que Mardoqueo mandó, se escribió a los judíos, a los sátrapas, a los gobernadores y a los magistrados de las provincias, que desde la India hasta Etiopía eran 127 provincias. A cada provincia se escribió según su escritura, y a cada pueblo en su idioma. También a los judíos se les escribió según su escritura y en su idioma.

10. וַיִּכְתֹּב, בְּשֵׁם הַמֶּלֶךְ אֲזוּשֹׁרֶשׁ, וּמִזְוָתָם, בְּטַבְעַת הַמֶּלֶךְ, וַיִּשְׁלַח סֹפְרִים בְּיַד הָרָצִים בְּסוּסִים רַכְבֵּי הָרֶכֶשׁ, הָאֲזוּשֹׁתְרָנִים--בְּנֵי הָרַמְכִים.

10. Mardoqueo escribió las cartas en el nombre del rey Asuero, las selló con el anillo del rey y las envió por medio de mensajeros a caballo, que cabalgaban los veloces corceles de las caballerizas reales.

11. **אֲשֶׁר נָתַן הַמֶּלֶךְ לַיהוּדִים אֲשֶׁר בְּכָל-עִיר-וְעִיר, לְהִקָּהֵל וּלְעַמּוֹד עַל-נַפְשָׁם--
לְהִשְׁמִיד וּלְהַרְגוֹ וּלְאַבֵּד אֶת-כָּל-זוּיֵל עִם וּמְדִינָה הַצָּרִים אֹתָם, טַף וְנָשִׁים; וְיִשְׁלָלֵם,
לְבוֹז**

11. En ellas el rey facultaba a los judíos que estaban en cada una de las ciudades, a que se reuniesen y estuviesen a la defensiva, para destruir, matar y exterminar a todo ejército de pueblo o provincia que los asediase, incluyendo a los niños y a las mujeres, y para tomar botín de ellos

12. **בְּיוֹם אֶחָד, בְּכָל-מְדִינוֹת הַמֶּלֶךְ אֲזוּשְׁרוּשׁ--בְּשִׁלּוּשֵׁה עָשָׂר לְאוֹדֵשׁ שָׁנִים-
עָשָׂר, הוּא-אוֹדֵשׁ אָדָר**

12. en todas las provincias del rey Asuero, en un solo día: el día 13 del mes duodécimo, que es el mes de Adar.

13. **כַּתְּבֵן הַכְּתָב, לְהַגִּידֵן דָּת בְּכָל-מְדִינָה וּמְדִינָה, גָּלוּי, לְכָל-הָעַמִּים; וּלְהַגִּידֵן
(הַיְהוּדִיִּים) הַיְהוּדִיִּים (עַתּוּדִים) עַתּוּדִים (לַיּוֹם הַזֶּה, לְהַנָּקֵם מֵאֵיבֵיהֶם**

13. Una copia del documento debía ser promulgada como ley en cada provincia, y debía ser proclamada a todos los pueblos, a fin de que los judíos estuviesen preparados para aquel día y tomasen venganza de sus enemigos.

14. **הָרָצִים רִכְבֵי הָרֶכֶשׁ, הָאֲזוּשֵׁתְרָנִים, יֵצְאוּ מִבְּהַלִּים וּדְוֹזוּפִים, בְּדָבַר הַמֶּלֶךְ;
וְהָדַת נִתְּנָה, בְּשׁוֹשָׁן הַבִּירָה**

14. Los mensajeros que cabalgaban los veloces corceles reales partieron apresurados e impulsados por la orden del rey. El decreto fue promulgado en Susa, la capital.

Todos juntos luego repetida por el lector

15. **וּמְרִדְכֵי יֵצֵא מִלְּפָנֵי הַמֶּלֶךְ, בְּלְבוּשׁ מִלְּכוּת תְּכֵלֶת וְזוּזָר, וְעֵטְרַת זָהָב גְּדוּלָה,
וְתַכְרִיף בּוּיץ וְאֶרְגָּמָן וְהָעִיר שׁוֹשָׁן, צְהֵלָה וְשִׁמּוֹחַ**

-> umaredochay yatza millifnei hammelech, bilvush malchut techelet vachur,
va'ateret zahav gedolah, vetachrich butz ve'argaman vеха'ir shushan,
tzahalah vesamechah

15. Mardoqueo salió de la presencia del rey con una vestidura real azul y blanca, una gran corona de oro y un manto de lino fino y púrpura. Y la ciudad de Susa gritaba de gozo y alegría.

Todos juntos luego repetida por el lector

16. **לַיהוּדִים, הֵיטָה אֹרָה וְשִׁמּוֹחַ, וְיִקָּר**

-> layehudim, hayetah orah vesimchah, vesason, vikar

16. Los judíos tuvieron esplendor y alegría, regocijo y honra.

17. ובְּכָל-מְדִינָה וּבְכָל-עִיר וְעִיר, מִקּוֹם אֲשֶׁר דִּבֶּר-הַמֶּלֶךְ וְדָתוֹ בְּיָעַ, שִׁמּוֹזָה וְשִׁשּׁוֹן לַיהוּדִים, מִשְׁתָּה יוֹם טוֹב; וְרַבִּים מֵעַמֵּי הָאָרֶץ, מִתִּיהָדִים--כִּי-נָפַל פּוֹזֵד-הַיהוּדִים, עֲלֵיהֶם

17. En cada provincia y en cada ciudad, dondequiera que llegaba la palabra del rey y su decreto, los judíos tenían alegría y regocijo, banquete y día de fiesta. Muchos de los pueblos de la tierra declaraban ser judíos, porque el miedo a los judíos había caído sobre ellos.

פרק 9 capítulo 9

1. ובְּשָׁנִים עָשָׂר וָזָדֵשׁ הוּא-וָזָדֵשׁ אָדָר, בְּשִׁלּוּשָׁה עָשָׂר יוֹם בּוֹ, אֲשֶׁר הִגִּיעַ דְּבַר-הַמֶּלֶךְ וְדָתוֹ, לְהַעֲשׂוֹת: בַּיּוֹם, אֲשֶׁר שָׁבְרוּ אִיְבֵי הַיהוּדִים לְשָׁלוֹט בָּהֶם, וְנִהְפּוּ: הוּא, אֲשֶׁר יִשְׁלְטוּ הַיהוּדִים הַבְּמָה בְּשִׁנְאֵיהֶם

1. El día 13 del mes duodécimo, que es el mes de Adar, cuando habían de ser ejecutados la palabra del rey y su decreto, el mismo día en que los enemigos de los judíos esperaban ganar poder sobre ellos, ocurrió todo lo contrario. Porque fueron los judíos los que ganaron poder sobre los que les aborrecían.

2. נִקְהָלוּ הַיהוּדִים בְּעָרֵיהֶם, בְּכָל-מְדִינֹת הַמֶּלֶךְ אֲזוּשׁוּרוּשׁ, לְשָׁלוֹן יָד, בְּמִבְקָשֵׁי רָעָתָם; וְאִישׁ לֹא-עָבַד לְפָנֵיהֶם, כִּי-נָפַל פּוֹזֵדָם עַל-כָּל-הָעַמִּים

2. Los judíos se congregaron en sus ciudades en todas las provincias del rey Asuero, para echar mano sobre los que habían procurado su mal. Nadie les pudo resistir, porque en todos los pueblos había caído el miedo a ellos.

3. וְכָל-שָׂרֵי הַמְּדִינֹת וְהָאֲזוּשֵׁדֵרֶפְנִים וְהַפּוֹזוֹת, וְעֵשִׂי הַמְּלָאכָה אֲשֶׁר לְמֶלֶךְ--מְנַשְׂאִים, אֶת-הַיהוּדִים: כִּי-נָפַל פּוֹזֵד-מֶרְדֵּכִי, עֲלֵיהֶם

3. Todos los magistrados de las provincias, los sátrapas, los gobernadores y los encargados de las obras del rey enaltecían a los judíos, porque el miedo a Mardoqueo había caído sobre ellos.

4. כִּי-גָדוֹל מֶרְדֵּכִי בְּבֵית הַמֶּלֶךְ, וְשִׁמְעוֹ הוֹכֵר בְּכָל-הַמְּדִינֹת: כִּי-הָאִישׁ מֶרְדֵּכִי, הוֹכֵר וְגָדוֹל

4. Pues Mardoqueo era grande en el palacio real; su fama se difundía por todas las provincias, y se iba engrandeciendo más y más.

5. וַיִּכּוּ הַיהוּדִים בְּכָל-אִיְבֵיהֶם, מִכַּת-וָזָרֵב וְהָרֵג וְאֶבְרָן; וַיַּעֲשׂוּ בְּשִׁנְאֵיהֶם, כְּרָצוֹנָם

5. Los judíos dieron a sus enemigos un golpe de espada con matanza y destrucción, e hicieron con sus enemigos lo que quisieron.

6. וּבְעוֹשֶׁן הַבִּירָה, הָרָגוּ הַיהוּדִים וְאֶבְרָן--וְזָמַשׁ מֵאוֹת, אִישׁ

6. En Susa, la capital, los judíos mataron y destruyeron a 500 hombres.

7. וְאֶת פָּרְשֵׁנְדָתָא ס וְאֶת דְּלָפּוֹן, ס וְאֶת אֶסְפָּתָא

7. Entonces mataron a Parsandata, Dalfón, Aspata,

8. וְאֵת פּוֹרְתָא ס וְאֵת אֲדֻלְיָא, ס וְאֵת אַרְיִדְתָּא

8. Porata, Adalías, Aridata,

9. וְאֵת פְּרַמְשֵׁתָא ס וְאֵת אַרְיִסִי, ס וְאֵת אַרְיִדִי ס וְאֵת וַיִּזְתָּא

9. Parmasta, Arisai, Aridai y Vaizata,

10. עֲשֶׂרֶת בְּנֵי הַמֶּן בֶּן-הַמְּדָתָא, עֶרְר הַיְהוּדִים--הֶרְגוּ; וַיַּבְבְּזוּהָ--לֹא שְׁלוּזוּ, אֶת-יָדָם

10. los diez hijos de Amán hijo de Hamedata, el enemigo de los judíos. Pero no echaron mano a sus despojos.

11. בַּיּוֹם הַהוּא, בָּא מִסּוּפֵר הַהֶרּוּגִים בְּשׁוֹשָׁן הַבִּירָה--לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ

11. El mismo día llegó al rey el número de los muertos en Susa, la capital.

12. וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְאַסְתֵּר הַמְּלֻכָּה, בְּשׁוֹשָׁן הַבִּירָה הֶרְגוּ הַיְהוּדִים וְאֶבֶד זֶמְשׁ מֵאוֹת אִישׁ וְאֵת עֲשֶׂרֶת בְּנֵי-הַמֶּן--בְּשָׂאֵר בְּמִדְיָנוֹת הַמֶּלֶךְ, בְּמָה עָשׂוּ; וַיְבַמֶּה-שְׂאֵלְתָּךְ וַיִּנְתֵּן לָךְ, וַיְבַמֶּה-בְּקִשְׁתְּךָ עוֹד וְתַעֲשִׂי

12. Y el rey dijo a la reina Ester: --Si en Susa, la capital, los judíos han matado y destruido a 500 hombres y a los diez hijos de Amán, ¿qué habrán hecho en las otras provincias del rey? ¿Cuál es, pues, tu petición? Te será dada. ¿Qué más solicitas? Y será hecho.

13. וַתֹּאמֶר אֶסְתֵּר, אִם-עַל-הַמֶּלֶךְ טוֹב--וַיִּנְתֵּן זָם-מִזֹּזֵר לַיְהוּדִים אֲשֶׁר בְּשׁוֹשָׁן, לַעֲשׂוֹת כְּדַת הַיּוֹם; וְאֵת עֲשֶׂרֶת בְּנֵי-הַמֶּן, וַתְּלֹו עַל-הָעֵץ

13. Y Ester respondió: --Si al rey le parece bien, concédase también mañana a los judíos en Susa, para que hagan conforme a lo decretado para hoy, y que cuelguen en la horca a los diez hijos de Amán.

14. וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְהַעֲשׂוֹת כֵּן, וַתִּנְתֵּן דָּת בְּשׁוֹשָׁן; וְאֵת עֲשֶׂרֶת בְּנֵי-הַמֶּן, תְּלֹו

14. El rey mandó que se hiciera así. El decreto se promulgó en Susa, y colgaron a los diez hijos de Amán.

15. וַיִּקְהָלוּ הַיְהוּדִים (אֲשֶׁר-בְּשׁוֹשָׁן, זָם בַּיּוֹם אַרְבַּעַה עָשָׂר לְזוּדֵשׁ אֲדָר, וַיַּהֲרֹגוּ בְּשׁוֹשָׁן, שְׁלֹשׁ מֵאוֹת אִישׁ; וַיַּבְבְּזוּהָ--לֹא שְׁלוּזוּ, אֶת-יָדָם

15. Entonces los judíos que estaban en Susa se congregaron también el día 14 del mes de Adar, y mataron en Susa a 300 hombres. Pero no echaron mano a sus despojos.

16. וַשָּׂאֵר הַיְהוּדִים אֲשֶׁר בְּמִדְיָנוֹת הַמֶּלֶךְ נִקְהָלוּ וְעָמְדוּ עַל-נַפְשָׁם, וַיִּזְוּ מֵאִבְיָהֶם, וַהֲרוּגוּ בְּשִׁנְאֵיהֶם, זֶמְשָׁה וְשִׁבְעִים אֶלֶף; וַיַּבְבְּזוּהָ--לֹא שְׁלוּזוּ, אֶת-יָדָם

16. También el resto de los judíos que estaban en las provincias del reino se congregó para defenderse y así descansar de sus enemigos, y mataron a 75.000 de los que les aborrecían. Pero no echaron mano a sus despojos.

17. בַּיּוֹם-שְׁלוֹשָׁה עָשָׂר, לְזוּדֵשׁ אֲדָר; וַיִּזְוּ, בְּאַרְבַּעַה עָשָׂר בּוּ, וְעָשָׂה אֶתּוֹ, יוֹם מִשְׁתֵּה וְשִׁמּוּזָה

17. Esto ocurrió el día 13 del mes de Adar. Y el día 14 del mismo mes reposaron y lo hicieron día de banquete y de regocijo.

18. והיהודיים (והיהודים) אשר-בשושן, נקהלו בשלושה עשר בו, ובארבעה עשר בו, ונזון, בן-משנה עשר בו, ועשה אתו, יום משנה ושמחה

18. Pero los judíos que estaban en Susa se congregaron el 13 y también el 14 del mismo mes, y el 15 del mes reposaron y lo hicieron día de banquete y de regocijo.

19. על-כן היהודים הפרושים (הישרים בערי הפרוות--עשים את יום ארבעה עשר לחדש אדר, שמחה ומשנה יום טוב; ובשלוש מנות, איש לרעהו

19. Por eso los judíos que viven a campo abierto en las aldeas sin muros, hacen del 14 del mes de Adar un día de alegría, de banquete y de fiesta, y para enviar porciones, cada uno a su vecino.

20. וכתב מרדכי, את-הדברים האלה; וישלח ספרים אל-כל-היהודים, אשר בכל-מדינות המלך אונשורוש--הקרובים, והרזוקים

20. Mardoqueo escribió estas cosas y envió cartas a todos los judíos que estaban en todas las provincias del rey Asuero, cercanas y lejanas,

21. לקים, עליהם--להיות עשים את יום ארבעה עשר לחדש אדר, ואת יום-זמשה עשר בו: בכל-שנה, ושנה

21. ordenándoles que celebraran cada año los días 14 y 15 del mes de Adar;

22. כימים, אשר-זו בו הם היהודים מאיביהם, והחדש אשר נהפך להם מיום ליום, ובמכל ליום טוב; לעשות אותם, ימי משנה ושמחה, ובשלוש מנות איש לרעהו, ובמנות לאבינים

22. porque en estos días los judíos tuvieron reposo de sus enemigos. El mes que de tristeza se cambió en alegría, y de duelo en día de fiesta, se les ordenó que lo celebrasen con días de banquete y de regocijo, y para enviar porciones, cada uno a su vecino, y regalos a los necesitados.

23. וקבל, היהודים, את אשר-הזכו, לעשות; ואת אשר-כתב מרדכי, אליהם

23. Los judíos aceptaron hacer lo que habían comenzado a celebrar y lo que les escribió Mardoqueo,

24. כי המן בן-המדתא האגגי, ערר כל-היהודים--ושב על-היהודים, לאבדם; והכל פור הוא הגורל, להבם ולאבדם

24. porque Amán hijo de Hamedata, el agageo, enemigo de todos los judíos, había planeado el exterminio de los judíos y había realizado un pur, es decir, un sorteo para confundirlos y acabar con ellos.

25. ובבאה, לפני המלך, אמר עם-הספר, ישוב מושבתו הרעה אשר-ושב על-היהודים על-ראשו; ותלו אתו ואת-בניו, על-העץ

25. Pero cuando Ester fue a la presencia del rey, éste declaró por escrito que el perverso plan que concibió contra los judíos recayera sobre su cabeza. Y colgaron a él y a sus hijos en la horca.

26. על-כֵּן קָרְאוּ לַיָּמִים הָאֵלֶּה פּוּרִים, עַל-שֵׁם הַפּוּר--עַל-כֵּן, עַל-כָּל-דְּבָרֵי הָאֲגֵרַת הַזֹּאת; וַיְמַה-רְאוּ עַל-כִּכָּהּ, וַיְמַה הִגִּיעַ אֲלֵיהֶם

26. Por esto llamaron a estos días Purim, debido a la palabra pur. Entonces, por todas las palabras de este documento, por lo que ellos habían visto al respecto y por lo que les había sucedido,

27. קִיְמוּ וּקְבִלּוּ (הַיְהוּדִים עֲלֵיהֶם וְעַל-יָרְעָם וְעַל כָּל-הַזְּלוּיִם עֲלֵיהֶם, וְלֹא יַעֲבֹר--לִהְיוֹת עֹשִׂים אֶת שְׁנֵי הַיָּמִים הָאֵלֶּה, כִּכְתָּבָם וְכִזְמָנָם: בְּכָל-שָׁנָה, וּשְׁנָה מִיָּרְעָם

27. los judíos establecieron y se comprometieron a aceptar para ellos mismos, para sus descendientes y para todos los que se hubiesen adherido a ellos, la obligación de no dejar de celebrar estos dos días, según está escrito al respecto, en su respectiva fecha, cada año.

28. וְהַיָּמִים הָאֵלֶּה נִזְכָּרִים וְנַעֲשִׂים בְּכָל-דּוֹר וְדוֹר, מִשְׁפּוּזָה וּמִשְׁפּוּזָה, מִדִּינָה וּמִדִּינָה, וְעֵיר וְעֵיר; וַיִּמֵּי הַפּוּרִים הָאֵלֶּה, לֹא יַעֲבֹרוּ מִתּוֹךְ הַיְהוּדִים, וְזָכָרָם, לֹא-יִסּוּף מִיָּרְעָם

28. Y estos días son recordados y celebrados de generación en generación en todas las familias, provincias y ciudades. Estos días de Purim no dejarán de celebrarse entre los judíos, ni su memoria cesará entre sus descendientes.

29. וַתִּכְתֹּב אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה בֵּת-אֲבִיזַיִל, וּמִרְדֳּכַי הַיְהוּדִי--אֶת-כָּל-תַּקָּף: לְקָיִם, אֶת אֲגֵרַת הַפּוּרִים הַזֹּאת--הַשְּׁנִיית

29. La reina Ester hija de Abijail, junto con el judío Mardoqueo, suscribió con plena autoridad confirmando esta segunda carta acerca de Purim.

30. וַיִּשְׁלַח סְפָרִים אֶל-כָּל-הַיְהוּדִים, אֶל-שִׁבְעַת וְעֶשְׂרִים וּמֵאָה מְדִינָה--מַלְכוּת, אֲזוּשִׁירוּשׁ: דְּבָרֵי שְׁלוֹם, וְאַמֻּת

30. Mardoqueo envió cartas a todos los judíos, a las 127 provincias del reino de Asuero, con palabras de paz y verdad,

31. לְקָיִם אֶת-יָמֵי הַפּוּרִים הָאֵלֶּה בְּזִמְנֵיהֶם, כַּאֲשֶׁר קָיִם עֲלֵיהֶם מִרְדֳּכַי הַיְהוּדִי וְאֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה, וְכַאֲשֶׁר קִיְמוּ עַל-נַפְשָׁם, וְעַל-יָרְעָם: דְּבָרֵי הַצּוֹמוֹת, וְוַעֲקָתָם

31. para instituir estos días de Purim en sus fechas señaladas, tal como el judío Mardoqueo y la reina Ester habían establecido para ellos, tal como lo habían aceptado para ellos mismos y para sus descendientes, con respecto a sus ayunos y a su clamor.

32. וּמִבְּאֵר אֶסְתֵּר--קָיִם, דְּבָרֵי הַפּוּרִים הָאֵלֶּה; וַיִּנְכַּתֵּב, בְּסֵפֶר

32. El mandato de Ester confirmó estas cosas acerca de Purim, y fue escrito en un libro.

פרק 10 capítulo

1. וַיִּשֶׂם הַמֶּלֶךְ אֲזוּשִׁירוּשׁ (מִס עַל-הָאָרֶץ, וְאֵי הַיָּם

1. El rey Asuero impuso tributo sobre la tierra y las costas del mar.

2. וְכָל-מַעֲשֵׂה תִקְפוֹ, וַיְבַרְתּוּ, וַיְפָרְשׂוּת גְּדֻלַּת מְרֹדַכִּי, אֲשֶׁר גָּדְלוֹ הַמֶּלֶךְ--הַלֹּא-
הֵם כְּתוּבִים, עַל-סֵפֶר הַבְּרִי הַיָּמִים, לְמַלְכֵי, מִדִּי וּפְרָס

2. Todos los hechos de su autoridad y de su poder, y el acta de la grandeza de Mardoqueo, a la que le elevó el rey, ¿no están escritos en el libro de las crónicas de los reyes de Media y de Persia?

Todos juntos luego repetida por el lector

3. כִּי מְרֹדַכִּי הַיְהוּדִי, מִשְׁנֵה לַמֶּלֶךְ אַחַשְׁוֵרוֹשׁ, וַגְּדוֹל לַיְהוּדִים, וַרְצוּי לְרַב אֲזוּי--
הָרֵשׁ טוֹב לְעַמּוֹ, וַדְּבַר שְׁלֹם לְכָל-זְרַעוֹ.

-> ki maredochay hayehudi, mishneh lammelech achashverosh, vegadol
layehudim, veratzuy lerov echav--doresh tov le'ammo, vedover shalom lechal-
zar'o

3. Porque el judío Mardoqueo fue el segundo después del rey Asuero. Él fue grande entre los judíos y querido por la mayoría de sus hermanos. Procuraba el bienestar de su pueblo y promovía la paz entre todos los de su linaje.

=== fin ===